

ענג שבת

פרשת דברים - ואתחנן

יוצא לאור ע"י העמותה להשרשת ערכים יהודיים לאומיים

ז' באב ה'תשפ"ה

(01.08.2025)

לעילוי נשמת מנחם יונגשטיין ז"ל יהי זכרו ברוך!

מועדי השבת דברים

ער"ש מוצ"ש	יום	שעה
20.15	יום	19.00
20.17	ת"א	19.15
20.18	חיפה	19.08
20.16	ב"ש	19.17
20.14	אילת	19.10

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת דברים - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.20 - 4.14
זמן הנחת תפילין	5.11 - 5.07
הנץ החמה (מישור)	6.01 - 5.57
הנץ החמה (הנראה)	6.06 - 6.02
ס"ז ק"ש מג"א	8.33 - 8.30
ס"ז ק"ש הגר"א	9.22 - 9.21
חצות היום	12.46 - 12.47
מנחה גדולה	13.21 - 13.22
שקיעת החמה	19.31 - 19.37
צאת הכוכבים ב'	20.21 - 20.27

דף יומי: עבודה זרה מה - נא

מועדי השבת ואתחנן

ער"ש מוצ"ש	יום	שעה
20.08	יום	18.54
20.10	ת"א	19.09
20.11	חיפה	19.02
20.09	ב"ש	19.11
20.07	אילת	19.04

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת ואתחנן - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.26 - 4.21
זמן הנחת תפילין	5.16 - 5.12
הנץ החמה (מישור)	6.06 - 6.02
הנץ החמה (הנראה)	6.10 - 6.07
ס"ז ק"ש מג"א	8.36 - 8.33
ס"ז ק"ש הגר"א	9.24 - 9.23
חצות היום	12.45 - 12.46
מנחה גדולה	13.19 - 13.21
שקיעת החמה	19.24 - 19.30
צאת הכוכבים ב'	20.14 - 20.20

דף יומי: עבודה זרה נב - נח

יו"ר העמותה והעורך עו"ד שמואל כהן
כתובת: רח' פאת השולחן 8, תל-אביב
טל: 03-5234063, פקס: 03-5234063
דוא"ל: smuladv@netvision.net.il

הרצון

משה רבינו מוכיח את עם ישראל לפני פטירתו, ומתייחס גם לחטא המרגלים שהוציאו את דיבת הארץ, וכך מאשים: "ולא אביתם לעלות ותמרו את פי ה' אלקיכם" (א כו).

שאל הרבי מגור בעל ה'בית ישראל' זצ"ל הרי בני ישראל נתנו סיבה להתנהגותם, כמו שכתוב: "אנה אנחנו עולים, אחינו המסו את לבבנו עם גדול ורם ממנו. ערים גדולות ובצורות בשמיים וגם בני ענקים ראינו שם". (א, כח) מה א"כ הם אשמים שנפל בהם הפחד? מדוע משה רבינו מוכיחם על כך?

אין זאת אלא שמשה רבינו עמד על שורש העניין ולכן האשים ב'ולא אביתם'!

טענתו של משה רבינו הייתה: "אילו היה בכך רצון לעלות, הייתם מנסים לכל הפחות לעלות, ואזי בסופו של דבר הייתם מצליחים. אלא ש'לא אביתם לעלות, ותמרו את פי ה' אלקיכם'".

הוסיף ה'בית ישראל' וסיפר על קבוצה מחסידיו של הרבי ר' זושא מאניפולי זי"ע אשר נסעו יחדיו בדרך. פתאום נתקעה העגלה במעלה ההר בלי יכולת לזוז. ביקש העגלון הנכרי שיעזרו לו להזיז ולדחוף אותה. לאחר שלא הצליחו להזיזה, עמדו והתנצלו בפני העגלון, על שאין ביכולתם לעזור לו יותר. גער בהם העגלון ואמר, "אלמלי חפצתם, הייתם יכולים". אמר להם הרבי ר' זושא, שיקחו מגערתו של העגלון מוסר בעבודת ה'. כל יהודי, בכל מצב שהוא, אם יש בו רצון והשתוקקות אמיתית לדבר טוב, אין שום כוח בעולם המסוגל לעצור בעדו- אין דבר העומד בפני הרצון!

יש לאדם את כל העוצמה הדרושה כדי לפרוץ את כל המחסומים, ולעבור על פני כל המכשולים שנערמו בדרכו. עליו רק לרצות ואזי הוא יגיע וינצח. כי למי הקב"ה משביע? "לכל חי רצון" - למי שמגלה רצון והשתוקקות. איך באמת בני ישראל איבדו לפתע את הרצון להכנס לארץ? איך הם נפלו עד שמשה האשים ב- "ולא אביתם"?

הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זצ"ל, בספרו "נועם אלימלך" שואל על מה שאומר הכתוב: "ובדבר הזה אינכם מאמינים", שהיה למשה רבינו לשאול "מדוע אינכם מאמינים"? כי הרי בכל מקום שנאמר: "זה", הכוונה שמראים באצבע על דבר שעומד מולנו, איזה דבר הראה משה רבינו לעם בעת ההיא? לדוגמא: "זה קלי ואנוהו" - מלמד שהייתה התגלות שכינה, וכל אחד הראה באצבעו עד שראתה שפחה על הים מה שלא ראה הנביא יחזקאל. ומשיב, שמשה רבינו אמר באותה שעה לעם ישראל, ממה אתם פוחדים? זכרו את מכות מצרים, ואת מפלתם, אולם דבריו לא נשמעו! כי כדי להיזכר, צריכים להפעיל את המוח, וכעת מהפחד הוא לא פעל.

משה מוסיף: "ובמדבר אשר ראית, אשר נשאך ה' אלוךך כאשר ישא איש את בנו. בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם אל המקום הזה" - אך באותה שעה לא נזכרו במה שהיה.

המשיך משה ואמר: "ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלקיכם, ההולך לפניכם באש לילה ובענן יומם" - גם אם אתם לא זוכרים מה שהיה ולא מפעילים את השכל, אבל תשאו עיניים: הרי עמוד האש מולכם! "ובדבר הזה" - אינכם מאמינים בה' אלקיכם" - הנה האש היוקדת, היוכלו הנפילים להתמודד מולה? אז מה הפחד?

אולם גם זה לא עזר. כי אדם מבוהל הוא אדם מאובן. נעול, סגור, ומושב על ידי הפחד. בשעה כזו ההיגיון מתנפץ והטיעונים הם לשווא. מי שידע זאת, ומנצל זאת במלואו, הוא היצר הרע. הוא מכיר את כל נקודות התורפה, את כל החולשות, וכך מפיל את האדם. עד שהוא מאבד את הרצון שהיה לו.

בימים אלו עלינו לגלות את רצוננו לראות את מלכנו בשוב ה' ציון. ואזי נזכה לראות בבנין בית תפארתינו.

הרב שמואל רבינוביץ, רב הכותל המערבי והמקומות הקדושים

העלון מוקדש לזכר ולע"נ

מרת גיטה גרינברג ע"ה, בת ר' שמעון שוי"ב ז"ל,

נפטרה ב- י"ג מנחם אב תשנ"ו. יהי זכרה ברוך!

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב
משה אהרן דוד ושלמה,
הוא יברך וישמור ויציל את בנינו היקרים,
חיילי צבא הגנה לישראל ושאר הלוחמים למען בטחון
העם והארץ, ואזרחים - זקנים וצעירים, נשים, גברים וטף -
הנמצאים בצרה ובמצוקה, ונתונים למשיסה וסכנה בשבי.
הקב"ה ימלא רחמים עליהם לקיימם ולחזקם ולהחיות רוחם
ותקוותם, להציל מפסגר נפשם, להוציאם מצרה לרווחה
ומשיעבוד לגאולה.
ולפצועים שבהם ישלח ה' רפואה שלמה מן השמים, רפואת
הנפש ורפואת הגוף, ויזכו כולם לשוב במהרה לביתם ולארצם
ברואים ושלמים לחיים ולשלוש, ויקווים בהם הכתוב: "לחבוש
לנשברי-לב, לקרא לשבויים דרור, ולאסורים פקח-קוח"
ונאמר אמן.

נתקנה ע"י מרן הרב הראשי הרב שלמה גורן זצ"ל.
מכון פורשת מרן הגר"ש גורן זצ"ל / בית "האידרא רבה" ירושלים

מה הדין לגבי נשים הטובלות בערב שבת או חג?
שאלה הלכתית זו עולה לעיתים קרובות, בפרט כשלא
הספיקו להסתלק לפני שבת או כשקשה לשמור על
שיעור אסוף זמן רב. תקנת עזרא מחייבת חציפת שיעור
לפני טבילה, כדי להסיר קשרים וחציצות. רוב
הראשונים (ריטב"א, מאירי) סבורים שדי ב"פספוס"
ביד ואין חובה במקרה. אולם השולחן ערוך (יו"ד
קטז, א) בפסק שתסרך במקרה, אמנם יש שפירשו
שזו המלצה לכתחילה אך לא חיוב מן הדין
להלכה למעשה: אשה הצריכה לטבול ושכחה להסתלק,
לדעת שמירת שבת כהלכתה (יד, נא) אפשר להקל
בשעת הדחק רק בהסתרוקות על ידי גויה, אולם בספר
"אבני שוה" כתב שאם אין גויה - אפשר לפספס בגידה.